

ערב בילו

רוחו של סמל הנפה הרומית, אברהם היסמן, היתה מרוממת. לבוש מדים נהג בגיפ שאול, בסמטאותיה של יפו. לידן ישבה ידידה חנינית ובמטענה סמוכה ציפתה להם ארוחה דשנה ושתייה כיד המלך. לכל הדעות היה זה צריך להיות ערב בילוי נעים.

העובדה כי היסמן נהג בגיפם של ידיו לא ראשון, לא הפריעה לו כלל וכלל. סמל ראשון במשטרה אינו לבוש לבקורת. כך חשבו גם בעלי בית הקפה, שלא הקפידו על המשקאות שנמזגו לגרונם של הסמל וידידתו, לא טרחו אף לרשום את החשבון. שיכורים כלכה עזבו השניים את הקפה, יצאו לתור אחר הרפתקאות חדשות.

ואז, ליד מחנה צבאי, ארע מה שעלול לקרות אף לסמל ראשון. הגיפם התנגש ב"עמדת הידידה הועפה החוצה מעוצם התנופה ונהבטה במדרכה. אברהם היסמן, שלא איבד את עשתונותו, נשא רגליו ונמלט ממקום התאונה.

למולו הרע חזו היילים מהמחנה הסמוך במרחשו, הועיקו נידת, שאספה את הידידה הפצועה, גבתה עדות מפיה ומיהרה לדלוק אחר הנמלט.

השבוע, לאחר שהודח מתפקידו, ציפה סמל ראשון היסמן להפסדו, כששלוש הי אשמות תלויות ועמדות לו סגוד: נהיגה ללא רישיון, נהיגה תוך שיכרות, ובריהה במקום התאונה.

תזכיר

אסף משי"ץ

המקומות הקדושים בירושלים וסביבתה ייחודיים ונשא לזיון מרשתת וקרוב ביגיי, כפי שהודיע לפני שלושה שבועות מידור תצפית (העולם הזה 1102) . . . פטר שנת הסופרים היהודית-ערבית שהתקיימה בחודש שעבר בתל-אביב, ושוכתה להיום חובושת ביותר בחוגים שונים ורחוקים של אנשי תרבות ישראלים (העולם הזה 1098). הוסיפה שבערב בחירות ובנסות מעל דפי דבר, בידי עורך איליוס המפאיי מיכאל אסף, אסף, שהוא חבר האיגוד היהודי-ערבי ואחד מפעיליו, האשים את מארגני הכינוס היהודיים, כאלו היו גורמי מק"א או חברי הפעולה השמית. ביניהם התברר כי הפגישה שנועדה להתכנס בצנרת, בבית הנוצרים הצעירים, נתקיים אחרי שאי-התברר שני

נציג לאוכלי הגולאש

משימה המורה עמדה השבוע בפני משרד החוץ הישראלי. מי שהוא במשרד החליט כי כדי להמחיש לעולם את הדמוקרטיה הישראלית, יש לשלוח לרחבי העולם צילומים של חברי כנסת ערביים, בתלבושתם המקורית, בצילומים אוטנטיים מהפרלמנט הישראלי. כאשר הגיעה הבורת הצלמים לבניין הכנסת, התברר כי לא נערכת ישיבה, אולם מספר חברי כנסת היו במונו. הצלמים החליטו לביים תמונות. הם הושיבו באולם הכנסת את הח"כ הערבי המפא"י פאריס חמראן כשהוא לבוש בתלבושת אירופית עם כפיה לראשו, ומשני צדדיו הושבו הרב מרדכי נורוק והרב זלמן בן-יעקב כשהם חובשים כיפות. מאחוריהם הושבו יוסף כמים, ממפ"ם וח"כ צאלח סלים כשביניהם יושב יוסף אלמוגי. הצלמים בימו תמונות כאלו החבורה מאזינה לני אומים ומצביעה. הציע אלמוגי: "אולי נצביע על השאלה מי הוא יהודי". . . עורכי העיתונים הישראליים הגדילו כל כך להרץ ערכותו המתמדת של ראש הממשלה דוד בן-גוריון בעניניו, עד שבמסיבה עם עורכי-העיתונים פנה אליו אחד האורחים: "כבוד הרב הראשי". . . באותה מסיבה הודיע ביגיי, כי נתן היתר מיוחד לעורך מעריב אריה ("ציק") דיסנצ'יק, לא להחליף את שמו לעבדית, בגלל נימוקים שאינם ניתנים לפרסום. . . שר הדתות ה"מיועד יעקב משה מלידאנא, הסביר לאחרונה מדוע החליף את המצנפת הרבנית הספרדית הגבוהה שלו, ה"לפה", ואת ה"גלימה השחורה בעלת השרחלים הרחבים, בתלבושת רבנים גלימה, (בעוברי ברחוב, לבוש מצנפת גלימה, שמעתי ילדים אומי רים: "הנה הולך רב ערבי". הבנתי שאין מקום לתלבושת זאת בהתייחוני". . . כי ועידת תנועת החרות שנועדה השבוע, ה"לונן אחד מצייני הועידה כי יוצאי הונגריה אינם זוכים ליוצג מתאים במרכז התנועה. קרא לעבור הדין יוחנן באדר: "גם אני יכול לשמש נציג של אוכלי הגולאש". . . בפתיחתה של הועידה היה נוכח גם הכתב לעניני אמנות קלה של הארץ. נתי דונביץ, ביקש דונביץ מהעיתונאי ישעיהו אביעם: "תגיד לי מי הם אלה היושבים על המפה, ואני מבטיח לך שבהם צגת דו"גאן ושומאכר אסכור לך מהם השחקנים". . . עיסוק מקורי מצא להם הגברת הנה איכילוב, אלמנתו של משה איכילוב מי שהיה סגן ראש עיריית תל-אביב: היא פתחה ברחוב דונוגוף חנות חדישה ומפוארת למכר חיות וצפרים.

כמומחה גדול בעניני נשיקות

השבוע ראש עיריית טבריה משה צחק, האיש שנישק בשעתו אישית את כל צול"ות הכינרת. סיפר צחק: "כאשר שואלים אותי למה אני יושב בטבריה 31 שנה, אני עונה: כי יש הבדל יסודי אחד בין הנוף של טבריה והנוף של תל-אביב. אצלנו ב"טבריה, כשמתכחלים ערב דרך המרפסת החוצה, רואים את היתה מתנושק עם הכי"נרת. בתל-אביב כשמתכחלים החוצה רואים את השכן מתנושק עם אשתו. אם הוא מנישק אותה בכלל". כמה דקות אחרי שגוש אואם זה במטבתה חמיגית לכבוד פתיחת עונת ההארה בטבריה, שמע צחק כיצד מציגים

במאי לופוביצי' וידידות* שלוש זפיקות למזל

בפני אירחי המסיבה את הגברת איזנברג, מנהלת מלון גלי כינרת, כאשר ש"על פיה ישק כל דבר". צחק לקח את הענינים ברצינות ומיהר לנשק אותה על פיה. . . סיפור מרתק היה השבוע בפניו של ה"ר שלמה ברכה, היועץ לבית החולים ל"חולירוח בהדר-רמתים ג'מגו. סיפר ה"ר ברכה: "באחת המסיבות של חולי בית החור לים, הרגשתי בוקנה הנועצת בי ללא הרף את עיניה. אותה שעה ניגנה התזמורת ולס. הרגשתי כי היא מבקשת ממני משהו. ה"ר מנתי אותה לרקוד. היה זה הרקוד הנפלא ביותר בחיי. ומחרת החלימה הזקנה בח הדל ונשלחה לביתה אחרי שהיה של 5 שנים בבית-החולים. התברר כי היא היתה בנו ש. רב, ואשתו לו רב, שתשוקתה כל חייה היתה לרקוד ולס. והיה עליה להכות 75 שנה עד שתשוקתה תתגשם". . . הצופים בהצגות הראשונות של עטרב אינפורמצייה בקאמרי, הופתעו לשמוע שלוש דפיקות לפיו כל מרכה. התברר ש"במאי ההצגה מרסל לופוביצי' הכניס נוהג זה, המקובל ברפואת, כסימן הצלחה להצגה. אוב, בחורות האחרונות בילה ליוצי בניא בחברתו של שחקנית הקאמרי חנה מרוז'רצברג ואורנה פורת, שבתוקף תפקידן כחברות הועדה האמנותית, ביקרו את ההצגה לפני שהציגו אותה לפני הקהל. . . הנציגים היפאניים בסמינר הקואופרציה האפרו-אסיאתי, היו עסיקים מאז בואם לישראל שפתרון תעלומה מזוהה מאוד. בידי עות שהיו להם על ישראל, לפני בואם לארץ, היה גם משהו על חיי התרבות בארץ. הם ידעו שיש כאן תיאורו הרימה וכי גדול שחקני הארץ הוא רובין-הוד. אולם כל מאמצייהם לדעת מי הוא רובין-הוד עלו בתוהו. הם הופתעו מאוד לשמוע שלא קיים שחקן כזה בישראל. רק אחרי מאמצים התברר כי הם מתכוונים לשחקנית חנה רובינא. . . למתיחה אכזרית ביותר זכה השבוע המלחין יוחנן זראי, שנסע אליה כדי לשאוב שם השראה מוסיקלית, למחזה מוסיקלי חדש, שהיא עומד לכתוב עבור חגיגות שחרור אילה, שתערכנה בעוד ארבע חודשים. יוחנן, היורה כניין נפש ועדין הליכות, שוכן לחרות ליבו לאו חזקא במ' לון המפואר של העיר. יורם מטמור,

אופנת המיליונרים

האופנה האחרונה בין המיליונרים של ארצות-הברית היא כנראה נשואין עם יפה פיות ישראליות. אם המגפה תימשך בקצב כזה, עשייה ישראל זכתה בקרוב את יפה פיותיה. אחרי שהמיליונר ארתור קרים, נשיא חברת הסרטים יונייטד ארטסיסטס, נשא לאשה את יפהפית מכוון ויצמן ה"ר "תיאורה רנון, זכתה יפהפיה ישראלית נוספת, נורית פילצר, להצעת נישואין ממיליונר אמריקאי, השומר עדיין בסוד על זהותו. היא קיבלה את ההצעה. נורית בת ה-20, בתה של בעלת מלון יופי יודע, שהופיעה עד כה בשלושה סרטונים, זכתה לפני כשנתיים לפירסום בינלאומי כאשר ביקר בארץ הצלם הנודע של הרוי-שבועון לייף פורים הלסמן במטרה למצוא צעידה ישראלית שתיצג בדמותה את ישראל. הוא בחר בנורית ותמונתה הופיעה בליף. לאחר רונה הופצה תמונתה של נורית בחוברת תעמולה של השרה התיירות, ושם ראה אותה המיליונר האמריקאי הראשונה והתאהב בה. . . אגב, צעירות שעדיין לא התחתנו עם מיליונרים אמריקאיים אינן צריכות להתיאש. בארץ מבקר עתה צלם עולמי לא סחות מפורסם, ברנרד רפט"ן מן העוסק גם הוא, מזה כמה שבועות, בצילום נערות ויפהפיות ישראליות. . . נשואין אחרים שעוררו תשומת לב בישראל, היו נשואיו של הכותיפה כח ה"גואטמלי בארץ גורחה גראסיה גראני ד'ס הבן, בנו של מי שהיה ציר גואטמלה בישראל ועתה עומד לנשיאת בארצו. גראנודו הבן נשא השבוע ברומא בנושאים אזרחיים את פטילה ריגה, כמו של תע שני הרצליני. עם הנישואין הסתיימה פרשה ארוכה של מריבות משפחתיות בין הבן, לחורחה גראסיה גראנודו האב ושאר בני המשפחה שהתנגדו לנישואין. . . שמחה אחרת שררה בביתו של דן בן-יאמין, שחזר לפני שבועיים מארצות-הברית והגיע בזמן להולדת בנו השלישי.

שחקנית הקאמרי חנה מג'נודיכס וי אורנה פורת.

פסוקי השבוע

- מאיר יערי, על פרשת אהרן כהן: "במוקדם או במאוחר יצטרפו רוב המסלגות בארץ להגיע ליד מסקנה, כי אין להשלים בשום פנים עם מוסד, הנהנה מסמכות שלטונית, כדי להפנותה נגד מפלגות נצמנות לבטחון המדינה, מתוך חשבות בלתי סבירים."
ה"ב חרות יעקב מירדור, על פרשת כפר קאסם: "כולנו חייבים להרגיש בלבנו סימפטיה כלפי הבחורים שנשפטו על שמילאו שליחות וסעו. . . עם הבאתו של דמי לדין נותקה שרשרת האחריות עבור השרה המובילה ישר אל שר הבטחון מר דוד בן-גוריון."
אלוף אהרון רמז: "בפוליטיקה אין משלמים דיחידנות על מניית של עבה."
ה"ב אחרות העבודה יצחק בן-איהרן: "אני מוועז מחופעה אחת. בכל ארצות העולם החופשי, מכתות טענות ותביעות הפועלים כלפי המעבידים ואילו בישראל לא יוכח הוא עם אשכול ובקר במקום עם שנקר."
ה"ב חרות ד"ר יוחנן באדר: "שמעתי שרצים לעשות מהלירה סלע, אל תעשו זאת, כי הסלע יפוזר ויהיה לחצץ."
יעקב אמיר, ציר לועדת חרות, ממחנה ישראל: "היה אצלנו אדם שעבר למפא"י, זכרוננו לברכה."
יעל ("יולה") דייג, בתו של הרמטכ"ל לעשבר, בראיון שהתפרסם באיב ניונ טטנאדאד: "אם כי אני יכולה לירות בטט, רימוניידי גורמים לי סיפוק רב יותר, כך אני מרגישה את המחז בכף ידי."